

Stjaalne tilhører, ſaaledes liber Beſtemmelfen i den nævnte Paragraph ogſaa af en Deel Ubefæmthed. Tyverier, begaaede i Anledning af Ulykſteſtilfælde, har man ſaameget mindre fundet Anledning til at henføre til de grove, ſom Jb. 1840 § 11 kun forſaavidt foreſkriver kvalificeret Straf for ſaadanne, ſom den beſtemmer, at Straffen bør ſkærpes indtil det Tredobbelte, ſaa at det ikke er ubeluffet, at Straffen under ſærdeles formildende Omſtændigheder, ſom ogſaa af Høieſteret antaget, kan nærme ſig til Minimum af den ordinaire Tyvsſtraf, navnlig t. Ex. blive Fængſel paa Vand og Brød i 3 Gange 5 Dage. Man har derfor anſeet det for tilſtrækkeligt i § 224, angaaende ſimple Tyverier, ſærligt at fremhæve det ſom en ſkærpende Omſtændighed, at Tyveriet er udøvet imod Skibbrudne, under Ildbrand eller andre Ulykſteſtilfælde.

Ibet man overhovedet — med en ganſke enkelt Undtagelſe, hvorom nærmere nedenfor — ikke har fundet Opfordring til at henføre andre eller flere Tilfælde til de grove Tyverier end ſaadanne, der efter den nuggjældende Lovgivning ere kvalificerede, og navnlig ikke til med den norſke Straffelovs Kap. 19 § 3 Lit. h at anſee Tyveri af Landtoug, Ankertoug eller Anker, hvormed et Fartøi er forløjet, ſom kvalificeret, indſtrænkes Kredſen af de grove Tyverier alſaa væſentlig til de i Jb. 11 April 1840 §§ 6, 7, 9 og 12 omtalte Tyverier af Creaturer paa Marken, Kirke-, Poſt- og Indbrudſtyverier. — Hvad de førſtnevnte angaaer, da har man meent, at det er af Vigtighed fremdeles ſom hidtil ved ſtrange Straffebestemmelſer at værne om den tilſigtede Art af Markfred, idet det vilde være ſaare beſlageligt, om overhaandtagende Tyverier af Dvæg paa Marken ſkulde gjøre det betænkeligt eller farligt for Landboerne at ſætte deres Creaturer paa Græs osv. uden et ſtadigt Tilſyn, der vilde være en practiſk Umulighed. Ligeſom Gjenſtanden for diſſe Tyverier derhos ſaagodtſom altid vil være af ſtørre Betydning, ſaaledes turde ogſaa den almindelige Opinion ſtemple dem ſom mere ſtrafværdige end andre Tyverier. De Betragtninger, hvorpaa en ſaadan Beſtemmelſe grundes, føre imidlertid, efter Kommiſſionens Formening, til at indſtrænke den quali-

ficerede Straf til Tyverier paa Marken af de almindelige Huusdyr, ſom det er ſædvanligt og ſaa at ſige nødvendigt at lade gaae paa Græs, og idet man navnlig har troet, at Beſtemmelfen ikke bør omfatte Smaaſtaturer, ſaſom Gjæs og Kalkuner, og ei heller — ſom den norſke Straffelovs Kap. 19 § 3 Lit. b — Geder eller Sviin, bliver der ſaaledes kun Spørgsmaal om Hefte, Dvæg og Jaar. Vel har der i Kommiſſionen været ytret nogen Tvivl, om man burde medtage diſſe ſidſte, og om man derhos ikke burde indſtrænke Begrebet Hefte og Dvæg til Dyr af diſſe Race,² der ere mindſt 1 Aar gamle, og ſaaledes ubeluffe Føl og Kalve, idet der herfor formeentlig kunde anføres, at Jaar, Føl og Kalve dog i Reglen ville være af en ringere, ſtundom endog af en ubetydelig Værdi, og at ogſaa Jb. 11 April 1840 § 6 gjør en ſaadan Udſtillelſe. Man er imidlertid kommen til det Reſultat, at der er overveiende Grunde for at medtage Jaarſtaturer, da Tyverier af ſaadanne paa Marken netop ere de practiſk vigtigſte, og der vil her efter ei ret vel kunne være Tale om at ubeluffe Føl eller Kalve indtil 1 Aars Alderen, hvilken Begrænsning det ogſaa turde være forbundet med practiſke Vanſkeligheder at fastholde. Imod Henviſningen til den ringere Værdi kan derhos erindres, at ligesom de nævnte Dyr dog jævnlig ville kunne have en ikke liden Værdi, ſaaledes er det overhovedet ingenlunde væſentligt paa Hensynet til Gjenſtandens Værdi, at Beſtemmelfen om Marktyveriernes kvalificerede Strafbarhed begrundes. Forſaavidt der fremdeles henviſes til Jb. 11 April 1840 § 6, er det vel ſaa, at der her ſkjælnes imellem Tyverier paa Marken af Hefte og ſtort Dvæg, hvorfor Straffen er Strafarbejde fra 3 til 8 Aar, og Tyverier paa Marken af Jaar, Kalve og Føl, hvorfor Straffen kan gaae ned til 1 Aars Forbedringshuusarbejde; men de ſidſtnevnte Tyverier betragtes alſaa dog ogſaa ſom kvalificerede, og Straffen er endog dobbelt ſaa høi ſom den i Udkaſtets § 225 foreſlaaede, der kan gaae ned til 1/2 Aars Forbedringshuusarbejde. — Begrebet om Kirketyveri, jfr. Jb. 11 April 1840 § 7, har man nærmere præciferet og modificeret ſaaledes, at derunder kun henføres de Tilfælde, hvor Noget i Kirken